

Predmet: Ćuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 27.03.2013. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniqi i advokat Milomir Matović, punomoćnici oštećenih

Svedok Sadik Jahmurati ispitan je putem video-linka iz Prištine/Prishtinë

Svedok Sadik Jahmurati

U proleće 1999. godine oko sela Ljubenić/Lybeniq meštani su imali seoske straže, jer su se bojali napada na selo. Noć pre napada srpskih snaga na Ljubenić/Lybeniq 1.04.1999. godine, svedok je sklonio svoju porodicu u šumu pored sela. To je uradio zbog toga što ga je ranije Hajdar Ukshinaj obavestio da vojska dolazi u blizinu njihovog sela. U kući je bio samo sa stricem. Ujutru, 1.04.1999. godine u selo je ušla vojska, isterala ih je iz kuća, i naredila da se okupe oko džamije u selu. Kod džamije su tri vojnika odvajala muškarce od žena i dece. Ženama i deci su rekli da idu za Albaniju. Video je jednog čoveka u civilnoj odeći koji je zapalio kuću Adema Haradinaja. Dva vojnika su nosila Kalašnjikove, a treći je nosio mitraljez. Koliko se seća, imali su plave uniforme, a Nebojša Minić Mrtvi je imao neku traku vezanu oko ruke. Izdvojeni muškarci su bili zbijeni jedan do drugoga, pritisnuti uza zid. Ispitivali su ih gde im je oružje. Adem Haradinaj je rekao da su oružje koje su imali, predali srpskoj vojsci i policiji još 1998. godine. Nakon toga su vojnici pucali i ubili Adema Haradinaja. Ukë Bushati ih je zamolio da to ne rade, da su tu sve nevini ljudi. U njega je nakon toga pucao i ubio ga Nebojša Minić Mrtvi. Vojnik koji je nosio mitraljez, rekao im je da je njegovog brata iz voza otela i ubila UÇK. Čovek koji je to govorio bio je Dejan Bulatović, prepoznao ga je na slikama. Jedan od te trojice je pitao ostale vojnike šta čekaju, i rekao im je da pucaju, da niko ne sme da ostane živ. Počeli su da pucaju. Svedok je ranjen u obe noge. Neki ranjeni su zapomagali - u njih su vojnici naknadno pucali i ubili ih. Seća se da je na magistralnom putu za Peć/Pejë tog dana bila artiljerija, koja je pucala po okolnim brdima, ne po selu. Bila je to mera zastrašivanja. On je ranjen ležao na zemlji, i nakon dva sata je sa nekim preživelim meštanima pobjegao u šumu pored sela. To je bila jedna grupa ranjenika, a bilo je više takvih grupa ranjenih u masakru 1.04.1999. godine. Pokušali su da jedni drugima zaleče rane. Radi pomoći su se uputili u okolna sela. Njega su traktorom odvezli do štaba UÇK, gde mu je lekar rekao da zbog težine rana mora da ide u bolnicu. On je otišao u Albaniju i tamo je pronašao svoju porodicu. Sa porodicom se vratio u Ljubenić/Lybeniq, nakon dolaska međunarodnih snaga na Kosovo. U zločinu u Ljubeniću/Lybeniq stradalo je 57 ljudi. On je izgubio oca Kadriu, stričeve Shabana i Musu, rođake Smaila i Ramiza Berishu. Sva tela osim Smailovog su pronađena. Tela su pronađena u masovnoj grobnici u Batajnici. Niko od ubijenih i ranjenih ljudi u zločinu koji se dogodio 1.04.1999. godine nije napao vojsku, niti je imao oružje.